

Si les dones paren, el sistema tremola

Les vagues feministes del 8 de Març formen part d'una mobilització internacional creixent que construeix aliances i expandeix les seves reivindicacions amb l'objectiu de fer política a escala humana, conquerir vides dignes de ser viscudes i qüestionar la línia de flotació de l'ordre neoliberal i masclista.

Text > CRISTINA SIMÓ I ALCARAZ

A bans del 8 de Març de 2018 es donen diverses fites que anuncien una gran resposta feminista organitzada. La primera, l'1 de febrer de 2014. El Tren de la Llibertat, un moviment organitzat en defensa dels drets sexuals i reproductius de les dones, va convocar una gran mobilització contra la reforma regressiva de la Llei de l'avortament, i va forçar la dimissió del ministre de Justícia, Alberto Ruiz Gallardón. Aquesta ofensiva del PP, amb majoria absoluta, contra un dret fonamental de les dones va provocar accions multitudinàries de solidaritat a diferents països europeus. La segona, el 7 de novembre de 2015: en resposta als continus assassinats de dones per violència masclista, diversos grups i col·lectius de dones d'arreu de l'Estat espanyol van convocar una marxa que va resultar històrica i multitudinària contra les violències masclistes.

Altres esdeveniments arreu del món van anar propiciant la vaga feminista del 8 de Març. El 2015, a l'Argentina, l'assassinat d'una adolescent va commoure el país i va sorgir Ni Una Menys, un moviment feminista de protesta contra les violències masclistes amb un gran poder de convocatòria que es va estendre a altres països de Llatinoamèrica. A Polònia, l'octubre de 2016, milers de dones van parar i van sortir dels seus centres de treball contra un projecte regressiu de la llei de l'avortament, que va ser retirat. Una vegada més, les dones vam demostrar que, si parem, el sistema tremola. I així el 8 de Març de 2017, amb el lema «Jo paro»,

>> Cartell de la Vaga Feminista Mundial del 2018, que també va ser multitudinària a Girona. (Autoria: ROSER PINEDA)

diferents organitzacions feministes van convocar una aturada internacional de dones i més de setanta països s'hi van sumar. A l'Estat espanyol es varen convocar mobilitzacions multitudinàries

a quaranta-nou grans ciutats. A partir d'aquí, des de diferents col·lectius feministes vàrem continuar treballant per donar continuïtat i avançar cap a la Vaga Feminista del 8 de Març de 2018.

No és flor d'un dia

La vaga de 2018, multitudinària també a Girona, va demostrar la seva capacitat transformadora i va posar en qüestió l'actual ordre social i econòmic, capitalista i heteropatriarcal. Va ser una acció política, perquè va posar «la vida al centre» i va reivindicar tenir unes «vides dignes de ser viscudes», tot qüestionant la línia de flotació del model social neoliberal. El recorregut del moviment feminista va ser exemplar, va generar complicitats, aliances i va fer política a escala humana. No va ser flor d'un dia, va ser un procés d'acumulació en el qual es reconeix el treball realitzat durant dècades. Hi ha un fil violeta reconegut i respectat. El 8 de Març de 2019 no es va quedar enrere i va augmentar el poder de convocatòria en nombre, en extensió territorial i en la construcció d'aliances socials, polítiques i sindicals. En aquest sentit, el febrer del 2019 es va fundar

Hi ha una generació que ve carregada de força per vèncer el patriarcat

la Plataforma Feminista Gironina, un espai plural en el qual s'apleguen dones de més de vint entitats de les comarques gironines per impulsar les transformacions necessàries des d'una vessant feminista i social. Són: Xarxa Dones Girona, Xarxa de Dones de Caldes de Malavella, Moviment Democràtic de Dones, Dones Republicanes, Joventut Socialista de Catalunya, PACMA, JSUC, Catalunya en Comú, Marrecs de Salt, CCOO de les comarques gironines, Esquerra Republicana, ADAC, ACN, Canviem Salt, JNC, Junts per Catalunya Girona, PSUC, Plataforma Salvem la Devesa, Podem, FAV, UGT Comarques Gironines, PSC, Femme Inline i Lliures i Combatives.

La presència de milers de joves, molt joves, tant en la preparació de les vagues com a les mobilitzacions demostra que el futur és feminista, que una generació ve carregada de força per vèncer el patriarcat. Milions de dones s'han empoderat i ara senten que no estan «boges», que comparteixen problemes i necessitats de canvis profunds. Ha suposat un procés de politització que ha elevat la consciència i ha generat xarxes sòlides motivades per la sororitat i per la lluita per unes condicions materials d'existència dignes. Els espais d'autoorganització

>> Performance en protesta pels femicidis el 8 de Març del 2019 a Sils. (Autoria: CLAUDIO DE ROSSI)

feminista han aconseguit en general cotes elevades d'unitat, no exemptes de diferències i contradiccions. És important fer visible que l'objectiu no és la mobilització en si, sinó denunciar totes les desigualtats i violències masclistes que patim les dones, els assetjaments, maltractaments, violacions en grup, assassinats i femicidis.

Víctimes de l'esclavitud

El debat sobre l'abolició o la regulació de la prostitució és un dels debats que divideixen el moviment feminista, que fins i tot ha causat fissures greus, difícils de resoldre. N'és una assignatura pendent que no es pot imposar sense debat, però tampoc es pot ignorar perquè al darrere hi ha milers de dones que són víctimes de les xarxes de tràfic per a la prostitució als nostres pobles i a les nostres ciutats. Les abolicionistes sabem que existeixen aquestes xarxes de tràfic perquè hi ha un negoci que és la prostitució, i la prostitució, al seu torn, existeix perquè hi ha demanda, que són els homes que la consumeixen. El feminisme aspira a unes relacions d'igualtat entre homes i dones. La prostitució es dona clarament en una situació de desigualtat i sotmetiment. És necessari aprofundir en el debat per avançar cap a una vaga feminista inclusiva de totes, també de les que no es veuen, de les que no tenen veu, les més vulnerables, les víctimes d'aquesta esclavitud.

Cristina Simó i Alcaraz

Nascuda a Barcelona l'any 1967, és mestra i té un Màster en gestió i direcció d'institucions educatives per la UB. Ha viscut a Bescanó i a Salt, i des del 2001, a Sils. Actualment treballa a l'Institut Escola de Lloret de Mar, on ha fet formacions sobre coeducació. Es va iniciar en el feminisme als disset anys amb el col·lectiu Eix Violeta. Des del 2013 presideix el Movimiento Democràtic de Mujeres, una organització estatal amb delegacions a Catalunya i federada internacionalment. És una de les fundadores i impulsores de la Plataforma Feminista Gironina i també impulsora de la Xarxa de Municipis Lliures de Tràfic de Dones i Menors per a l'Explotació Sexual.